

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;

ΙΕ'.

(Τι άπαντούν ή δεσποινίδες μας, πώς τόν ένειρεύονται και πώς τόν θέλουν)

Ίδού και σήμερα συνέχεια τών άπαντήσεων τών άγαπητών μας άναγνωστριών στο έρωτήμα μας περί τού Ιδανικού σύζυγου.

Η άπαντήσείς αυτές άφορούν πλέον όλους τούς νέους, πού γράφουν συγχρόνως τή γνώμη τους στην «Προσέλευσις» περί τής Ιδανικής σύζυγου.

Η δίς ΖΩΗ ΤΣΑΜΙΚΑ (Άγρίνιον), μάς γράφει :
 Άγαπητό «Μπουκέτο». Μιά κι' έγώ άπ' τής πολλές σου άναγνωστρίες, άπαντώ στα έρωτήματα τού διαγωνισμού σου. Θέλω να έχη ό σύζυγός μου έμφυτη ευγένεια, καλωσύνη, λίγη μόρφωση, σχετική ύλική άνεξαρτησία, καρδιά πού δέν τήν άγγίζει και δέν τήν έχουν έκφυλλίσει άμφίβολος ήδονες. Πολλά άγάπη, σ' ένα κανονικό, σφιχτοδεμένο, άνδρικό κορμί, και ποιά κοπέλλα δέν θά τήν λαχτάριζε ; Όχι παλάτι, μά ούτε καλύθα, γιατί πώς θ' άνθέρη μία άγάπη μέσα σέ τόση φτώχεια ; Ένα ήσυχο, νοικοκυρεμένο σπιτάκι, πού μέσα να βασιλεύη ή άρμονία, μία άγάπη, πού να μεγαλώνη σιγά-σιγά, μά σταθερά, μαζύ μέ τήν έκτίμησι, πού θά μάς έμπνέη κάθε μέρα και πού πολύ τού πρόσωπο πού άγαπάμε, τó πρόσωπο πού θάναί τó άπαραίτητο συμπλήρωμα τού έαυτού μου. Δέν πιστεύε κι' έσείς πώς ένας τέτοιος γάμος είνε εύτοχιμένος ; Μ' έξαιρετική έκτίμησι Ζωή Τσαμικά

Η δίς Ν. Ο. (Σπέτσια), μάς γράφει :
 Άγαπητό «Μπουκέτο». Σε παρασμένο σου φυλλάδιο διάβασα τήν έρώτησι πού κάνεις στις νεαρές άναγνωστρίες σου, και επειδή είμαι κι' έγώ μία άπ' αυτές, σπεύδω να σου άπαντήσω. Λοιπόν, κατά τήν ιδέα μου, ό Ιδανικότερος σύζυγος πρέπει να είνε ώριώτος, έξυπνος και έγκυκλοπαιδικώς μορφωμένος, κοσμικός, σίχ, να μέ άγάπα, να τόν άγαπάω και να είνε ένας άφοσιωμένος σύζυγος και ένας καλός πατέρας. Αυτές είνε ή αντίληψις μου περί τού Ιδανικού σύζυγου, και έλπίζω να έκπληρωθού ή πόθοι μου.
 Μέ άγάπη. Ν. Ο.

Η δίς ΖΟΖΕΦΑ Μ. μάς γράφει :
 Στό άσχημένο μου «Μπουκέτο» διάβασα τήν έρώτησι πού κάνετε για τó γάμο, γι' αυτό δίνω και έγώ τήν γνώμη μου, γι' όλο πού είμαι έναντιον τού γάμου, γιατί ό γάμος είνε ό τάφος τού έρωτος. Άν όμως άποφασίσω να παντρευθώ ποτέ, θέλω ό άνδρας πού θά πάρω να είνε καλός, ύπομονητικός, να παραβλέπη τις ιδιοτροπίες μου, να μέ ζηλεύη λίγο, να μέ άγάπα πολύ, να μην είχε πριν άλλη γυναίκα, γιατί είνε μερικοί άνδρες πού άγαπούν χρόνια γυναίκες και τίς αφήνουν για να παντρευθού ή μία πλούσια ή για να κάνουν οικογένεια. Και ύστερα, αυτός ό άνδρός μου είνε μέσα στό σπιτί του κακόσ, ό,τι κάνει ή γυναίκα τού όλα τόν πειράζουν, μέ λίγα λόγια, δυστοχιμένο άνδρόγυνο. Θά έχη επίσης τύψεις για τήν άλλη πού άφησε και θά είνε για τή γυναίκα τού θηρί. Γι' αυτό όλα τά κορίτσια πού πρόκειται να παντρευθού πρέπει να προσέχουν τόν άνδρα πού θά πάρουν για σύντροφο τής ζωής τους.
 Μέ άγάπη Ζοζέφα Μ.

Η δίς ΖΩΡΖΕΤ ANN. (Πάτω), μάς άπαντά :
 «Μπουκέτο» μου, πού τó γλυκό σου άρωμα γιομίζει όλη τήν άτμόσφαιρα, θέξω κι' άπό μένα άπειρα συχαρητήρια, για τήν πρωτότυπη έμπνευσι ποδής, να μάς ρωτήσης για τόν Ιδανικό σύζυγο. Έγώ, λοιπόν, άπό τόν μέλλοντα σύζυγό μου δέν ζητώ ούτε πλούτι, ούτε ώμορφιά. Για μένα τó πάν θά είνε ή καλωσύνη τής ψυχής του. Ζητώ μία ψυχή λεπτή κι' ευγενική, πού θά μπορέση να μέ καταλάβη, μία καρδιά γερούς πού να κλείνη για μένα άγάπη βαθεία, άγάπη άπέραντη, μία άγάπη πού να ζήση και πέρα άπ' τόν τάφο. Αυτό είνε τó Ιδανικό μου. Είμαι βεβαία όμως πως τρέχω πίσω άπό μία χίμαρα. Μά προκειμένου ν' άπογοητευθώ, προτιμώ να μείνω μέ τ' όνειρό μου.
 Μ' άγάπη. Ζωρζέτ Άνν.

Η δίς ΚΟΡΙΝΝΑ Μ. (Άθήνα), μάς γράφει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Ό καλύτερος σύζυγος για μένα είνε εκείνος πού άγαπά. Μπορεί, μετά παρέλευσις καιρού άπό τόν γάμο μας, να σήση ό πρώτος ένθουσιασμός, αλλά ό έρωτας θά μείνη υπό τήν μορφήν μιάς βαθείας φίλιας,
 Κορίννα Μ.

Η δίς ΓΚΡΕΤΧΕΝ μάς γράφει :
 Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Λαμβάνω ευχαρίστως μέρος στην έξυπνη καμπάνια σου. Για χατήρι σου έγώ, καθώς βλέπει, και...ζωγράφος, άν και δέν έχω δυστυχώς Ιδανική ζωγραφική ! Αυτό δέν φαντάζομαι να βλάπτει. Μήπως άλλοι δέν γίνονται συγγραφείς, χωρίς να ζέσουν να γράφουν ; Όποιοδήποτε, άπό τά...στίγματα μου θά καταλάβη πώς θέλω περιπου τόν μέλλοντα σύζυγον. Μέ πολλή άγάπη. Γκρέτχεν

Υ. Γ. — Σού ζητώ συγγνώμη πού σου γράφω μέ μολύδι. Μιά διαβολομένη γρήπιη μέ κρατάει στό κρεβάτι και δέν μπορώ να γράφω μέ μελάνη.

Κι' επειδή δέν είνε δυνατόν να δημοσιεύσω τά στίγματα τής δίδος Γκρέτχεν...γυμνάστρια και αυτά και μέ τó μοιάδι πεταμένα, τά... μεταφράζουμε εδώ στωϊώς : Λοιπόν, ή δίς Γκρέτχεν δέν θέλει να κρατάει μούτρα ό σύζυγός της γιά φύλλου πηδήμα. Δέν θέλει να είνε καταλαφάς. Δέν θέλει να είνε σαλαήσης. Δέν θέλει να είνε απαγορευμένος. Τόν θέλει όμως μέ παρημί, άλλ' όχι καί παρημίωσι. Και τέλος τόν ποθει πιστόν σάν σκυλάκι !... Τής εύχόμεθα να τόν άποκτήση όπως άκριβώς τόν ποθει.

Η δίς Ε. ΣΤ. (Θεσσαλονίκη), μάς άπαντά :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο». Σε διαβάζω άπό τήν ήμέρα πού κυκλοφόρησαν τά πρώτα τεύχη σου, σκεφθόν άπό τότε πού άρχισα να συλλεβίζω και να σέ νοιάθω. Πολλές φορές θέλησα να γράφω και να σου στείλω κάτι δικό μου, και να σου έδωσες πάλι έσύ τήν άφορμή μέ τόν έξυπνο διαγωνισμό σου. Λοιπόν... Ιδανικός σύζυγος για μένα είνε ό έξυπνος και δραστήριος άνδρας, γιατί τέτοιους θέλει ή δύσκολη έποχή μας. Μού είνε αδιάφορο άν αυτός είνε άσχημος ή ώριώσις. Δυστυχώς όμως, άν και υπάρχουν πολλοί έξυπνοι άνδρες, είνε αδύνατον να βρεθού και τέτοιον σύζυγο, γιατί αυτοί δέν παντρεύονται. Μά και άν παντρευτούν, θά παντρευτούν έξυπνα, και έξυπνος γάμος είνε εκείνος πού φέρνει προίκα. Άλλά προίκα, όπω καταλαβαίνεις, είνε κάτι πού ούτε σ' όνειρό μου δέν είδα. Συνεπώς μένω ευχαριστημένη μέ έναν όποιοδήποτε, φτάνει να είνε σέ θέσι να μου εξασφαλίζη τόν...έπιούσιον. Αυτή είνε σχετικώς ή γνώμη μου, και τήν διατυπώνω μ' όλη μου τήν ειλικρίνεια. Κι' έτσι θά έπρεπε μού φαίνεται ν' άπαντήσουν και ή άγαπητές, δίχως προίκα, συναναγνωστρίες τόν γεμάτον πλούτο σελιδων σου, άν ήθελαν να σκεφτούν λιγάκι βαθύτερα, άμερόληπτα και χωρίς ρομαντισμό, πού δέν συμβιβάζεται καθόλου μέ τήν ύλικτική έποχή μας.
 Ε. Σ.Τ.

Η δίς ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΚΑΡΑΙΑ (Γαρόσο), μάς γράφει :
 Άγαπητό «Μπουκέτο». Ως τακτική αναγνωστρία τού λαμπρού περιοδικού σας, είδον τόν διαγωνισμό σας : «Ποιος, κατά τήν γνώμη σας, είνε ό Ιδανικός σύζυγος και ποιον φαντάζεσθε ως Ιδεώδη γάμον», και άπαντώ ότι : 1ον) Έγώ, ένα κορίτσι πολύ καλά συναισθανόμενον τήν κοινωνικήν κατάσταση πού μεταπολεμικός έδημιουργήθη γενικός έφ' όλων τών ζητημάτων (κατά συνέπεια και τού γάμου), θέλω τόν άνδρα τόν όποιον θά καταστήσω σύντροφο τής ζωής μου πρώτον και κύριον να τόν εκλέξω έγώ μόνη, να τόν γνωρίσω πρώτα έγώ, προτού αυτός μέ γνωρίσει, να παρακολουθήσω έκ τού συνέχους τήν Ιδιωτικήν και κοινωνικήν του ζωήν, και κατόπι, εάν έβρω εκείνο πού ζητώ σ' έναν άνδρα, να συνδεθώμεν ώς τίμοι και ειλικρίνεις έρσασται, και όττω πώς, άφού άμφότεροι ίδωμεν και έννοήσωμεν ότι ή χαρακτήρες μας έφαρμόζουν τελείως, τότε, τήν συγκαταθέσι τών οικείων μας, να ένωθώμεν υπό τας εύχας των. 2ον) Νά είνε

όγιης σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, κοινωνικῶς, σύμφωνα μὲ τὴν ἐποχὴν, νὰ συναισθάνεται βαθῶς καὶ νὰ ἐκπληρῆ πλήρως τὰς ὀικογενειακὰς ὑποχρεώσεις του. Γιὰ τὸ σωματικὸν κάλλος ὀλίγον μ' ἐνδιαφέρει. Μ' ἐνδιαφέρει ὅμως τὸ ψυχικὸν κάλλος, τὸ ὅποιον μόνον ἐγγυᾶται τὴν τελείαν ἁρμονίαν τῆς ὀικογενειακῆς ζωῆς. Ὡς πρὸς τὴν ὀικογενεὴν κατὰστασιν, δὲν ἀπατῶ καὶ πολλά. Ἰσα-ἴσα μὲ μένα, χωρὶς ὀικονομικὰς πιέσεις, ἀλληλομυραζόμενοι τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ, ὅπου τυχὸν θὰ ἀπαντήσωμεν, νὰ ζῶμεν μεριμνώντας διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδιῶν μας. Αὐτὰ τὰ προσόντα θὰ κυττάω νὰ ἐχῇ ὁ ἄνδρας, μὲ τὸν ὅποιον θὰ πλέξω τὸ ἐγκώμιον τῆς ζωῆς. Ὡς ἰδεῶδη γάμον δὲ θεωρῶ τὸν γάμον τὸν προερχόμενον ἐκ τῆς ἀλληλοεκτιμήσεως. Μοῦ ἀρέσει ὁ ἐξ ἔρωτος γάμος, γιατί ἔτσι μόνον αὐτὸ φαίνεται πῶς θὰ ζήσουμε ζῶν ἁρμονικῶς, κανονίζοντάς τιν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μόνου μας.

Μὲ πλήρη ἐκτίμησιν
Πικραμένη Καρδιά

ΟΙ ΦΡΙΑΜΒΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Η ΠΙΟ ΑΛΗΘΙΝΟΜΗΤΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ Κ. ΖΑΪΜΗ

(Ὁμιλεῖ γιὰ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν του, Ἐκείνος ποῦ τὸση σιγῇ τηρεῖ γύρω ἀπ' τὸ ἔργο του κ' ἀπ' τὸν ἑαυτοῦ του)

Ὅπως εἶνε γνωστόν, ἀπὸ πολλῶν καρῶ ἦδη ὁ δημοφιλὴς καὶ σεβαστὸς Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης μένει συχνὰ στὴν ἑταιρίαν του, τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου.

Ἐκεῖ δέχεται μόνον ἕνα στενότατο κύκλον οἰκείων καὶ φίλων του. Ὁστόσο, κατορθώσαμε νὰ τὸν δοῦμε.

Τὸ πραγματικὸν εὐτὸ κατόρθωμά μας, ἀξιολογεῖται στὴν καλὴ — εὐτυχῶς — διάθεσιν τοῦ κ. Προέδρου ἐκείνῃ τῇ στιγμῇ, καὶ στὴν αὐλοσύνη τοῦ κ. Γατοπούλου. Ἦταν ἡ ἡμέρα τῆς ἀποκομιδῆς τοῦ κ. Περαιωβόγλου, ὡς ἐπισημοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Μόλις τελειώσῃ ἡ σχετικὴ τελετὴ, παρακαλέσαμε τὸν κ. Γατόπουλον νὰ ἐπιτύχῃ μᾶς συνέντευξιν μὲ τὸν κ. Πρόεδρον.

Μόλις μπήκαμε στὸ ἰδιαιτέρου γραφεῖο του, ὁ κύριος Πρόεδρος ἦταν σκυμμένος σὲ μερικά ἔγγραφα. Στήριξε λίγο τὸ κεφάλι του, καὶ τὸ γαλήνιον βλέμμα του, ποῦ φανεροῦσε ψυχικὴ ἡρεμία κ' ἰκανοποίησιν, μᾶς ἔδωσε θάρρος νὰ προχωρήσουμε.

— Κύριε Πρόεδρε, ποῦ ὑπῆρξε ἡ εὐτυχέστερη Πρωτοχρονία τῆς ζωῆς σας ; τὸν ρώτησαμε ἀτότητα, ἀληθιστικὰ, ἀλλὰ μ' ἐπιλάκα.

Σηκώθηκε ἀπ' τὸ καθισμὰ του, καὶ μᾶς κίτησε λίγο, ἐνῶ τὰ χεῖρά του ἐπαναλαμβάναν — ψευδιστὰ καὶ μηχανικὰ σχεδόν — τὶς ἴδιες λέξεις τῆς ἐρωτήσεώς μας :

— Ποιὰ... ὑπῆρξε... ἡ εὐτυχέστερη... Πρωτοχρονία μου ; ...

— Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, συμπληρώσαμε, ποῦ ἀπ' ὅλες τὶς Πρωτοχρονιὰς σὰς ἔκανε τὴ μεγαλύτερη ἐντύπωσιν, ὥστε νὰ τὴν θυμίσαι πάντα καὶ νὰ τὴν νοσταλγεῖτε ! ...

Σκέφτηκε λίγο, καὶ μὲ τὴν ἡσυχία φωνῆν του, τὴν σημαντικὴν — ἴσως ἀπὸ τὴν παλαιὰ ἀνάμνησιν — μᾶς εἶπε :

— Παιδί μου, ὅλες ἡ Πρωτοχρονιὰς, ποιὲς λίγο ποιὲς πολὺ, κατὰ ἀφῆνον πάντα στὸ μυαλό μας, γιὰ νὰ τὶς θυμώμαστε... Ἀπ' ὅλες ὅμως, μᾶς θυμοῦμαι περισσότερο καὶ συχνότερα : Ἦταν ἡ Πρωτοχρονία τοῦ 1883 ! ... Ἦμουν τότε στὸ Χάιμπεργκ τῆς Γερμανίας, γιὰ σπουδῆς... Γιὰ πρώτη φορὰ τότε βρισκόμουν στὸ ἐξωτερικὸ Πρωτοχρονιά, μακριὰ ἀπὸ τοὺς δικούς μου. Ἀπὸ ἡμέρας πρὶν, οἱ γνωστοί μου καὶ οἱ συσπουδασταί μου — οἱ περισσότεροι εἶνε πεθαμμένοι παιδιὰ — μοῦ εἶχαν ἐκθειασθῆ ὡς θαυμάσιες τὶς ἐορτές, μᾶς τέτοια ἡμερὰ, στὴ Γερμανία... Τὴν παραμονὴν τὸ βράδι, λοιπὸν, συναντηθήκαμε ὅλοι μαζί γιὰ νὰ γυρίσουμε παντοῦ στὴν ἐορτάζουσα πόλιν. Ἦμουν μελαγχολικός... Ἦμουν πολὺ θλιμμένος... Μόλις αὐτὸ τὸ ἴδιο ἀπόγευμα εἶχα λάθει γράμμα ἀπὸ τὸ σπίτι μου... Μούγραφαν ὅτι ἡ ἀπουσία μου οὐδὲ ἦταν ἐξαιρετικὰ αἰσθητὴ — τέτοιες ἀγιες ἡμέρες — κ' εἶς ἐπέρασον ἄνεκα Χριστοῦγεννα, μᾶς ποῦ ἦμουν μακριὰ τους... Αὐτὸ ἦταν !... Ἦ περιγραφῆς τῶν δικῶν μου περὶ τοῦ πῶς πέρασαν αὐτὲς τὶς ἡμέρες κ' ἡ συστάσεις τῶν νὰ προσέχω τὸν ἑαυτοῦ μου στὰ ξένα ποῦ βρισκόμα, κ' ὅλος αὐτὸς ὁ παλιὸς τῆς στοργῆς, ποῦ ξεπηδοῦσε ἀπ' τὸ γράμμα τῶν γιὰ μένα, δυνάμωσα περισσότερο τὴ θλίψιν καὶ τὴν κακοκεφία μου. Ἐκλαψα... Ἐκλαψα πολὺ... Τὸ πᾶν ἔκαμαν γιὰ νὰ μὲ διασκεδάσουν, οἱ καλοί μου φίλοι... Συνηθίσαμε, γυρίσαμε παντοῦ στὴν πόλιν, τόσο σὲ ἀριστοκρατικὰ, ὅσο καὶ σὲ λαϊκὰ κέντρα, τῆς ἐορταζούσης κατάφωτης πόλεως... Μὰ οὔτε αὐτὰ, οὔτε ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ γραφικωτάτη παρέλασις τοῦ στρατοῦ τὴν ἐπομένῃ, μπόρεσαν νὰ μὲ ἀνακουφίσουν... Ἐτσι λοιπὸν μοῦ ἔμεινε ἀξέχαστη ἐκείνη ἡ Πρωτοχρονία ! ...

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐσκίπησε στὰ χαρτί του : Σημείω ὅτι ἡ συνέντευξιν μὲς τελειώσε !... Εὐχαρίστησα θερμὰ, τοῦ εὐχρίστηκα μὲ σεβασμὸν ἐξοφῶν Πιλλὰς, καὶ βγήκα ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

Ἦ δὲς Ζ. Σ. Μ. (Ἀθῆναι), μᾶς ἀπαντᾷ...ἔμφρωτος ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσος :
Ἐνα ὄπαρχει μουσικό
γιὰ σύζυγον ἰδανικό
Ἀγάπη δίχως παραμυθία,
ἀλλὰ παντοτεινὴ σ' ἀλήθεια.
Ζ. Σ. Μ.

Ἦ δὲς ΜΥΡΙΑΔ Μ. Χ. (Κορίθη).
μᾶς γράφει, μὲ ἀκρὴν λακωνικότητα :
Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος ;
Ἐκείνος ποῦ ἀγαποῦμε.
Μυρίαδ Μ. Χ.

Ἦ δὲς ΑΓΝΗ ΚΑΡΑΙΑ (Πειραιεύς), μᾶς ἀπαντᾷ :

Ἐγαπητὸ «Μπουκέτο». Σήμερα θὰ σ' ἀνοίξω τὴν καρδιά μου, γιὰ νὰ σοῦ πῶ πῶς μ' ἀρέσει ὁ ἰδανικός σύζυγος. Σκέφτηκα, ἐνοεῖται, πολὺ, γιὰ ν' ἀπαντήσω εὐλικρινᾶ. Πρῶτα γιὰ τὸ χρώμα τῆς ἐπιδερμίδος του : Δὲν τὸν θέλω μελαχρῶνὸ, μὰ ὅστε καὶ ξανθὸ. Ἦ πολλὴ ζέση τοῦ μελαχρῶνι ποδομαί μὴ μὲ λυθῶσιν. Τὴν κρούσθαι τὸ ξανθοῦ τὴν ἀπεχθάνομαι. Τὸ σκοτάδι τοῦ σκούρου χρώματος κρύθει κάτι τὸ ἀνεξήγητο. Τοῦ ξανθοῦ ἡ λάμψις μὲ φοβίζει. Γι' αὐτό, καθὼς θὰ καταλάθετε, προτιμῶ τὸν... καστανὸ. Τὸ ἴδιο καὶ στὰ μαλλιά, καὶ πρὸ πάντων στὰ μάτια. Τὰ μαύρα μάτια σοῦ κρύβουσι τὸ κάθε τι καὶ στὰ γαλιάνα φοβάσαι μὴν ἀντίκρυσθαι τὸ καθρέφτισμα κάποιας ἄλλης. Τὰ καστανὰ θὰ σοῦ μιλῶσιν καθαρά. Ἀκόμα θέλω νάχωμε σχεδὸν τὴν ἴδια ἡλικία, νὰ εἶνε λίγο ψηλότερος ἀπὸ μένα καὶ πρὸ πάντων...πιστός.

Ἀγνή Καρδιά

Ἦ δὲς ΡΟΥΑΑ ΝΙΩΤΟΥ (Θεσσαλονίκη), μᾶς γράφει :
Ἐγαπημένον μου «Μπουκέτο». Εἶμαι τακτικὴ σου ἀναγνώστρια καὶ μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστησιν διαβάσω τὴν ἐκλεκτὴν σου ὄλη. Θὰ ἤθελα ν' ἀπαντήσω πὺ νωρίς στὴν κοινωνικὴν σου ἔρευνα «Ποῖος ὁ ἰδανικός σύζυγος», ἀλλὰ λόγοι ἀνεξάρτητοι τῆς θελησεῶς μου δὲν μοῦ τὸ ἐπέτρεψαν. Σήμερα, μὰ μπορῶ, σπεῦδω νὰ ἐκφράσω καὶ ἐγὼ τὴ γνώμη μου : Κατ' ἐμὲ, ὁ πῶς ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἐκείνος ποῦ νοιώθει τὴ γυναῖκα του, μὰ ποῦ καὶ αὐτὴ τὴ νοιώθει αὐτόν. Ἐνας τέτοιος γάμος προέρχεται μόνον ἀπὸ εὐλικρινὴ καὶ ἰδανικὸν ἔρωτα. Τώρα, τὸ πῶς τὸν θέλω τὸν σύζυγον μου ἐγὼ ; Τὸν θέλω νὰ εἶνε ἐργατικός, ἐγενής, καὶ ἐν γένει νὰ εἶνε καλὸς ἄνθρωπος καὶ προπαντὸς τίμιος. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μου, ἀγαπημένον μου «Μπουκέτο».

Μὲ ἐκτίμησιν
Ρουῦλα Νιώτου

Ἦ δὲς ΕΥΓ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ἀθῆναι), μᾶς γράφει :
Δὲν ὑπάρχουν ἰδανικοὶ σύζυγοι καὶ συνεπὲς δὲν θὰ παντρευτῶ. Εὐγ. Νικολαΐδου
Νὰ τὸ πιστέψουμε ; ...
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Ὅπως εἶνε σεριὰν φύλλον ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστῶν μας στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου» :
«ΠΟΙΟΣ ΕἶΝΕ Ο ἸΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θὰ βραβεῖσθον ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἦ ἡ ἐπιτυχὴ ἀπάντησις θὰ πάρη ὡς βραβεῖο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εὐρωπαϊκὸ), ἀξίας 400 δραχμῶν, καὶ τὸ δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝT δωρεάν, στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἦ 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, ἀξίας 175 δραχμῶν καὶ ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΛΑΙ, ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἦ 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εὐρωπαϊκῆς), ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἦ 4η θὰ δικαιούται ἐπίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝT δωρεάν στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Καὶ ἡ 5η θὰ πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΪΖΟΝ μεταξωτῆ. Ἐπίσης θὰ δημοσιεύθῃ ἡ φωτογραφία τῶν Δίδων ποῦ θὰ βραβεῖσθον.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνώστριάς μας ὅπως ἀπαντῶσιν σαφῶς, ὄχι πολὺ ἐπιπεπυμένως, καὶ ὅπως καταγορεύσων. Τέλος, τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημειώσων στὴ γωνία τοῦ φακέλου τῆς ἀπαντήσεως τὴν ἑξῆς ΕΚΑΜΠΑΝΙΑΝ Γράφει ἐπὶ τῆς μᾶς κλισύρας τοῦ γράτου.

ΔΕΣΤΙΝΙΔΕΣ
Διαβάστε στὴν ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ τὶς ἀπαντήσεις τῶν νεαρῶν κυριῶν γιὰ τὴν ἸΔΑΝΙΚΗΝ ΣΥΖΥΓΟΝ. Ἀρχισαν δημοσιεύματινες ἐπὶ τοῦ φύλλου τῶν Χριστουγέντων